

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izven nedelje in praznika, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 40 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

„Slovenski jezik in naše gimnazije.“

O tem vprašanji se je pri nas že mnogo pisalo in govorilo, odkar se je začelo naše narodno gibanje, nikdar pa še ne tako, kakor je bilo čitati pod zgoraj navedenim naslovom v treh številkah famozne „Večerne priloge“. Ni nam sicer nič novega, da se v tem listu tako oblastno šopiri jednega gospoda monopoliska modrost, da se slovenskemu občinstvu, mej katerim je vendar mnogo visoko izobraženih mož, v obraz očita, da je jezikovna uredba naših srednjih šol, osobito naših gimnazij, še nerazumljeno in zanemarjeno vprašanje, da na vprašanje, „kako si mislimo uresničenje tega kardinalnega pitanja“, niti odgovarjati ne moremo, — vendar bi nikdar ne bili pričakovali, da se bode omenjenega članka pisec tako daleč izpozabil.

Neimenovani člankar, katerega pa ovaja običajna širokostopajoča fraza in ki je stvarno razpravljanje vseh naših vprašanj vzel v zakup, je sicer toli milosrčen, da slovenskim rodoljubom ne šteje v zlo, da že „z davna težé po slovenski višji gimnaziji“, naklonjen nam je celo v tolikej meri, da se popne do stavka: „Ako bočemo tedaj vstopiti mej izobražene narode (Ergo smo sedaj še

barbari! Uredn.), primorani smo zahtevati slovensko višjo srednjo šolo; kajti, kar se sedaj ponuja slovenskemu učencu na slovenskih razrednicah naših gimnazij, premalo je za znanstveno odgojo v materinem jeziku,“ a kljubu vsemu temu, je naposled svoje članke proti slovenskim višjim gimnazijam zasuknil in to na tak način, da ga sme minister Conrad kar samega veselja objeti.

Zaradi tega se pisatelju člankarju ne smemo čuditi, saj ima tako malo domoljubne ljubezni v svojem srci, da nazivlje naš slovenski jezik „okorno narečje“, nasproti pa je njegovo oportunistvo ogromno, kajti sodeč po članku, pripada izvestno onim novodobnim prikaznim, ki hlastno posegnejo po gmotnem dobičku, kadarkoli se jim nudi, v nemar pustivši vse narodne ozire.

Ne bodemo zanikavali, da je znanje slovenščine v besedi in pisavi potrebno slovenskemu omikancu, dasi bi se tudi v tej zadevi marsikaj omenjati dalo, nikakor pa nas člankar ni uveril, da je dandanes toliko „slovenskega življa raztresenega po nemških pokrajinah, zlasti na Dunaji, da niti prostora zanj ne bi imeli po vseh domačih uradih, ako tudi zadnjega Nemca iztrebimo z ozemlja med Dravo in Jadranskim morjem“, ker vse to ni drugega, nego neosnovana fraza.

A fraza bila je potrebna za dokaz o nujnosti znanja nemškega jezika. Za nemščino je pa tudi izredno goreč. Odmeril jej je po štiri ure na teden, ravnateljstvu polaga na srce dolžnost, da morajo odkazati spodobno mesto temu važnemu predmetu, istotako pa tudi učiteljem. Slednji, učitelji nemščine morajo biti „najboljše učne sile“, in ravnatelj mora pouk v nemščini izročiti le „eliti“ svojega učiteljstva.

Uprav ganljiva je tolika gorečnost za nemščino in vredna posebnega priznanja od strani matere Germanije. Pedagogi in sploh strokovnjaki pa utegnejo biti baš nasprotnih mislij. Rekli bodo, da nikakor ne kaže, da se za jeden predmet uporabljajo „najboljše sile, elite učiteljstva,“ ker bi bilo to na kvar, drugim predmetom, mej katerimi materinščina ni najzadnja, temveč, da treba za vse predmete kolikor le možno jednako dobrih sil. Gimnazije naše vendar ne smejo biti v prvi vrsti le učilnice nemščine.

A tudi te strastne ljubezni do nemščine bi naposled člankarju ne šteli mej v nebo kričeče grehe, ker vemo, da ima vsak človek svojo slabost in ker mu je vse to služilo v dokaz, da lahko ustrezemo tudi strogim terjatvam glede nemškega jezika na slovenskem zavodu, da ni v zadnjem svojem članku skušal dokazovati in trdil, da še nismo godni za jednakopravnost in da bi koncesija za upeljavo slovenščine kot učnega jezika v petem razredu bila iluzorična.

O tem pa v prihodnjem članku.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. septembra.

V dve uri od Liberce oddaljenem Langenbrucku so Nemci napali česke prodajalce sočivja. Pretep je bil jako hud, osem Čehov je težko ranjenih. Sodnija je začela preiskavo. — Praški župan dr. Črny odložil je županstvo in izstopil iz mestnega zbora zaradi slabega zdravja. Sedaj neki misli za dalj časa ostaviti Prago.

Poljaki vendar pojdejo gledat ogersko deželno razstavo. Odložili so bili samo pohod, ker bi se bil zmatral za protirusko demonstracijo, če bi se bil vršil baš o sestanku cesarjev v Kromerizu. Najbrž so Poljaki res mislili demonstrirati proti Rusom, a so se pozneje premislili, ker so videli, da bi to utegnulo škodovati poljskemu narodu na Ruskem.

Ker so volitve za cerkveni kongres ogerskih in hrvatskih Srbov za ogersko vladu tako neugodno izpale, priporočajo madjarski listi vladi, da bi razpustila kongres, predno bi se sešel. Te volitve so pokazale, da je narodna zavest mej srbskim narodom na Ogorskem še jako močna, da je še ne bode tako hitro mogla pogaziti vlada.

Vnanje države.

Ruski list „Novosti“ misli, da ima Kromeriški shod velik politički pomen, kajti prekrizal je Wolfovo misijo v Carigradu. Sedaj sir Drumond Wolff ne bode več mogel pridobiti Turčije proti Rusiji. Kromeriški shod je tedaj v tesnej zvezi z afganskim vprašanjem. Ta list misli, da Rusija ne bode ovirala Avstrije na Balkanu.

Napadi Albancev na srbsko ozemlje se ponavljajo. 27. t. m. so Albanci napali stražnico Mokri Kremen in ubili dva žandarja. Nov dokaz, da Turška ne more držati Albancev v strahu. Prej ali slej bodo druge države v Albaniji morale narediti red.

LISTEK.

Potopisne arabeske.

XV.

Vidite, gospod urednik! Kakor sem Vam bil obečal v poslednjem svojem pismu, takó sem tudi storil: na večer bival sem še ob vznožji — Fruške Gore, drugo jutro pa sem se sprehajal daleč doli na — Savinem obrežji!

Sicer pa Vam to né Bog vé kakšno čarodejstvo tu doli v ravni Slavoniji, kjer se Vam ponuja vozniš z iskrimi, brzonogimi konji izza vsakega plota . . .

V Erdéviku bilo je iste nedelje popoldne, pred mojim odhodom jako živahno! Takoj po kr silu zasviral je „gajdaš“ ondu na trati pred srbsko cerkvijo, vabeč Erdeviško mladino na „igranje kola“ in predno bi prečitati stran redkovrstnega podlistka v „nekem“ dnevniku, zbrali so se čili plesalci okrog narodnega svojega godca, prepevajoči poziv v „Brankovo kolo“, po pesniku Radičeviću tako imenovano:

„Kolo, kolo,
Naokolo,

Vilovito,
Plaovito,
Napleteno,
Navezeno,
Okičeno,
Začinjeno.
Brže, bračo, amo, amo,
Da se skupa poigramo . . .“

Ko so se plesalci razvrstili, menjáje se po jeden mladič in po jedno deklè zaporedoma okoli in se oklenoli drug drugega okrog pasú, zavrtel se je ves ta živi kolobar, zibaje se početkoma polagoma sem ter tja po taktu in vzgledu na sredini se vrtečega gajdaša, vedno burneje, takó da se Vam je naposled sukal ves ta pisani kalejdoskop v naglem teku pred očmi, kakor pravi narodna pesem:

„Igra kolo, burno, lako,
Igra cura ukraj mene,
Ruke su nam zagrljene,
A srdašča biju jako . . .“

In mej gajdaševim sviranjem, prepevali so plesalci, po največ deklíce, v kratkih prenehljajih odlomke iz te ali one ljubezenske pesmi.

Takov „kolo-ples“ Vam ni tako jednostaven, kakor bi si kedo mislil! Tu Vam je upletenih raznovrstnih umetnih podob, zavinkov in obračajev na

desno in levo, da je treba mnogo vaje, kdor hoče „igrati“ (plesati) kolo. Zlasti je ves ples tako rekoč v rokah kolovodje. In bivajo Vam razne vrste kola, ki imajo tudi različna imena. Tu imate na primer: „Šumadinsko kolo“, „Bačko kolo“ in v novejšem časi goraj navedeno „Brankovo kolo“, sestavljeno po motivih pesni Radičevića: „Djački razstanak“, katero plešejo slasti tu v Sremu, v ožji pesnikovi domovini. Naposled je še kolo „Hora“, katero pa je menda rumunskega izvora. Pri plesanju kola gode se običajno na „gajde“ (Dudelsack) in „svirála“ (Flavto).

Da je kolo pri Srbih, kakor sploh pri vseh Jugoslovanih jako priljubljeno, pravi narodni ples, tega mi pač ni treba, praviti Vam posebej. Pač pa se bojim, da bi se marsikateri Vaših hyperbolskih moralistov in črnogledih fanatikov, katerim je v novejši dobi celó molitva — greh in bogokletje, („wie wir's so herrlich weit gebracht!“); marsikateri teh Vaših modernih veleinkvizitorjev, pravim, bi se pohujšal nad tem „nemoralnim“, prepoltnim plesom, kakor bi tudi zatrepetali pred njim vsi najeti Vaši blagovestniki narodne zmernosti, ko bi se kedo na potrpežljivi slovenski zemlji predznil plesati „kolo“,

Iz **Prusije** iztirali so več avstrijskih Poljakov, ki so imeli redne potne liste. Nedavno so iztirali računovodjo Poznanjske zavarovalnice „Westa“, Szczyrbulo, kateri je že štiri leta v službi pri tem zavodu. Zavarovalnica sama je prosila, da bi jej pustili spretnega uradnika, katerega jej bode težko nadomestiti. Pa vse ni nič pomagalo. Še tako dolgo ne sme ostati, da bi sklenil letošnje račune, ampak s 1. dnem oktobra mora izseliti se. Nadalje je dobil ukaz, da se ima izseliti tiskarski pomočnik Leopold Padovski, kateri je že od 1872. leta v Poznanju. Prosil je za prusko državljanstvo. Reklo se mu je, da mora izstopiti iz avstrijske državljanске zveze. Res je dobil od gališkega namestništva certifikat, da je odpuščen iz avstrijske državljanске zveze, pa kljub temu mu neso hoteli dati pruskega državljanstva, katerega ne dobi že dve leti noben Poljak. Sedaj mož nima niti pruskega niti avstrijskega državljanstva, a iz Prusije se mora izseliti. Noben avstrijski Poljak tudi ne sme po opravih v Prusijo, naj ima tudi reden potni list. Tako so nedavno iztirali že drugi dan nekega Poljaka, ko je prišel v Prusijo, če tudi je imel reden potni list.

Španski vladi že presedajo razni tabori, na katerih se narod izjavlja proti Nemčiji. Začela je že s policijo zabranjevati take izjave. Z začetka so celo vladni listi ščuvali proti Nemčiji. Kakor se sodi, hotela je vlada s tem pridobiti si popularnost. Ko se je pa stvar obrnila za vlado nepovoljno, ter je opozicija porabila ta konflikt z Nemčijo za napad proti vladi, bi poslednja rada, da bi se vsa stvar hitro pozabila. Razburjeni narod se pa ne da tako hitro pomiriti, mogoče je celo, da pride nazadnje še do kake ministerske krize.

Te dni odpošljejo iz **Italije** 1200 mož v Massauah, da popolnijo tamošnje vojne oddelke, ker je več vojakov že pomrlo ali pa zbolelo. Oglasilo se je že mnogo častnikov in vojakov, da pojdejo prostovoljno v Massauah. Število dobrovoljcev presega število onih, ki se imajo odposlati.

Dopisi.

Od doma 20. avgusta. (Južna železnica in njene ljubeznivosti.) Dokler bodem živ, radostno se bodem spominal prijetnega potovanja v zlato Prago in bivanja pri bratih Čehih. A ne manj neprijeten spomin ostal mi bode na šikane, za katere je skrbela ljubezniva južna železnica v obilnej meri. Splošna bila je nevolja o njenej breozirnosti in zato ne bode škodilo, ako nekaterih dogodjajev tu omenjam.

Pravil mi je sopotnik: Ko mi je poslal odbor vozne liste, pogledal sem v pravila, katera južna železnica izdaje in se prepričal, da **vsak** tour-in retour-list ima 25 kil. proste prtljage. Da ne bomo imeli sitnostij po poti, deli smo, ker smo trije vkup potovali, obleko, perilo itd. vkup v velik koček in ga na ustopni postaji oddali. A plačati morali smo od njega, dasi je tehtal samo 40 kil., nad 5 gld. Kajti uradnik sam ni vedel, kako ima postopati, ker ni dobil od vodstva nikacega vodila. Taka vodila došla so postajam, kakor sem pozneje zvedel, tri dni prepozno in v istini bilo je v njih izrečeno, da naši listi nemajo ni kilograma proste prtljage! Nazaj grede oglasil sem se na Dunaji pri direkciji, a bali so se mojih reščet — tem bili so podobni listi preluknjani že tako, da se je težko uganilo, od kod in kam se vozimo. — To so Schröcklove karte, dejali so, na te ne dovolimo ničesar, ni proste prtljage, ni da bi se potovalci več kakor jedenkrat ustavljali. Povedal sem jim, da je državna železnica jako kulantno z nami

postopala, da nam je po 25 kil. prtljaga na list prosto vozila, da nam je dovolila brez ovira ustavljati se, kjer nam drago, da je radovoljno odredila lepe vagone za skupno vožnjo itd. A vse zaman. Žid pomaga si iz vsake zadrege. Pojasnjevati pričeli so mi, da državna železnica ni znižala voznine skoro nič, samo južna. Za to tedaj, ker je južna železnica dovolila znižano voznino, naj bi imela pravico, potnike na drug način prav židovsko obirati! In to proti jasnemu predpisu njenih pravil. In z Dunaja nazaj zahtevali so nad 6 gld. za omenjeni kovčeg!

Pravila njena določajo, da s tour-in retour-listom sme se potnik jedenkrat ustaviti, kjer mu drago tja in jedenkrat nazaj grede. Ker se mi nismo ustavili do Dunaja, bilo bi vendar umestno, da bi nam bila južna železnica dovolila nazaj grede ustaviti se dvakrat. Za to trebalo bi samo malo kulance, katere pa pri tej železnici ni niti mrvice.

Ko smo se tja vozili, bili smo raztreseni po raznih vagonih in nkd, niti odbor, ni vedel o kakeh posebnih določilih. Kako smo bili presenečeni, ko so nas v Mariboru iz vlaka izgnali in premestili v družega, si lahko mislite. Ta nepričakovana naredba treščila je v nas, kakor bomba. Nekateri so dremali, kolikor se je sploh dremati moglo v gneči, drugi imeli so razne stvari izložene iz kovčegov — a najedenkrat morali smo se preseljevati na drugi vlak v temni noči! Zmešnjava bila je splošna. Nikdo ni mogel dati določenega pojasnila in sreča, da se ni kaj hujega pripetilo, nego, kolikor sem mogel poizvedeti, da se je jeden gospod pripeljal razoglav na Dunaj, a njegova prtljaga i klobuk ostala je na drugem vlaku!

Naj še omenjam, da je pisec teh vrst okusil kulturo Nemca-uradnika, kateri je na jedni postaji od Maribora naprej prav surovo zarenčal nanj, da ne sme biti na mostovži v čelu vagona, da-si je vlak mirno stal na postaji in je predpisano, da se to ne sme zgoditi, ko je vlak v teku.

V trajen spomin zabeležim te junaške čine južne železnice in pristavljam, da smo bili na državni popolnem zadovoljeni. Gotovo se je posameznikom do Dunaja in od tu nazaj še kaj prijetnega primerilo, ker jaz pisal sem o tem, kar sem slučajno čul in deloma skusil. A že to dovolj znači to židovsko podjetje.

Iz Dolenjega Logateca 31. avg. (Zopet naše šolske razmere in cerkvene krivice.) „Gut Ding braucht Weile“ — tako nekako moral si je misliti „Slovenček“ dopisnik iz Gorenjega Logateca od dne 26. avg., ko je celih 20 dnuj koval svoj dopis, kateri naj bi svetu dokazal našo neopravičeno pretiranost glede naših zahtev v zadevi ustanovitve samostojne duhovnije.

Njegov dopis nam in skoro gotovo tudi drugim jasno spričuje, da se zgorenja prislovica njemu ni obnesla.

Saj je pa tudi težko, navadnemu človeku krivično stvar zagovarjati. Za to treba je imeti vsaj nekoliko prirojene zagovorniške zmožnosti, treba mu je vsaj toliko argumentacije, da že z logiko ne pride v neprijetno protislovje.

Gledé na to res težavno ulogo bi g. dopisniku v tem slučaju tedaj ne jemali v zlo, če se mu nje-

gov poskus ni povsem posrečil, ko bi nam stvarno odgovarjal, ko bi nam vsaj stvarno dokazati skušal, da naše zahteve neso v oni meri opravičene, kakor smo jih označili.

Da je „spoznanje samega sebe“, kakor jadicuje gospod dopisnik, najtežavnejša stvar, mu radi pripoznamo, prepričani smo tudi, da mu že spoznavanje naših pravic in razločevanje krivice od pravice dela hudo preglavico. Ne čudimo se mu tedaj tolikanj, če sliši naše „ubogo, usmiljenja vredno ljudstvo“ že nekaj let vzdihovati zavoljo šolskih bremen“, ki so povsem opravičena, dočim pa ne spozna onih naših krivic, ki jih naše ljudstvo v cerkvenih zadevah resnično z največjo težavo nepotrebno prenašati mora. Sam priznava, da bi se „razburjeno ljudstvo“ potolažilo, ko bi se mu dalo samostojno duhovnijo, dvomi pa, da ljudstvo to želi in da je peticijo res 700 občanov podpisalo.

Prazne in že večkrat po nepotrebnem pogrete fraze o skupni šoli, katerim le oni verjeti more, kateremu so naše lokalne razmere čisto neznane, so v oni meri neutemeljene, kakor predbacivanje, da je naša sedanja šola vspehu šolskega pouka in naši občini v kvar.

Ker imamo šolo, do katere ima od 195 šolodgodnih otrok najoddaljenejši 10 minut hoda, v občini, je mogoče, če tudi imamo celodnevni pouk, da jo učenci tudi v najhujši zimi lahko redno obiskujejo, kar je neprecenljive vrednosti.

S tremi razredi, celodnevnim poukom in rednim šolskim obiskovanjem bo pri sedaj običajni delitvi posameznih razredov v oddelke nam in pouku več pomagano, kakor s štirirazrednico po vašem receptu.

Mi Dolenjelogatčani one stranke, ki vemo ceniti vrednost šole, smo jako zadovoljni, da jo imamo in hvaležni onim, ki so nam do nje pripomogli.

Če nam tolikanj potrebno in koristno šolo v lastnej občini zavirate le iz tega uzroka, ker že njena naravna doslednost zahteva tudi ustanovitev željene samostojne duhovnije, potem nam je vaše nasprotstvo razumljivo in ne zavidamo vam tega veselja.

Če vam je naša občina premalo oddaljena od vaše glade naših zahtev, zakaj se je napravila za vašo občino posebna pošta na stroške davkoplačevalcev? Zakaj niste bili zadovoljni s pošto v Dolenjem Logatci, ki vam je bila dobra nad 80 let? Saj je vendar pot iz jedne občine v drugo vsem jednaka.

Če ste bili za skupnost šole, zakaj ni vašja občina predlagala, naj se šola skupno dela v Dolenjem Logatci, kjer je $\frac{1}{2}$ več prebivalcev in kraj poleg železniške postaje?

Govorjenje o „tujcih“ v Dolenjem Logatci naseljenih, vidi se nam jako naivno. V obeh občinah naseljenih je veliko dobrih gospodarjev, ki sicer neso rojeni Logatčani, pa so dobri domačini in največji davkoplačevalci. Ti imajo po našem skromnem mnenju tudi nekoliko pravice pečati se z občinskimi zadevami.

Radovedni smo, če ne bodo ravno vaši „tujci“ največji protivniki premeščanju uradnij bližje železniške postaje, ako pride do tega, čeravno vsakdo ve, da bi bilo to iz praktičnih in materialnih ozirorov ustrezno uradnikom in strankam.

češ: to je — horrible dictu! — narodni ponos „prenapetost“, fanatizem... No, midva, ki veva, da je čistemu vse čisto, vzdihniva s človekoljubnim odrešenikom; „Pater, dimite illis...“

Iz teh mučnih refleksij ondu na Erdéviškem trgu vzbudili so me jarni zvončki in ko pogledam tja doli po dolgi, perspektivni ulici, predoči se mi diven prizor: V naglem diru dričala je sem gori na trg dolga vrsta z zastavami in zelenjem okrašenih vozov, natovorjenih z veselim svatovi. Ti so se pripeljali od nekod sem iz Adaševic, kamor so hodili po nevesto za mladega imovitega Erdévičana, pravoslavnega Srba. Žal, da se je poroka vršila, kakor pri nas v župnijski cerkvi neveste, torej nisem imel prilike videti tega zanimivega obreda!...

Dospevši prvi voz svatov v trg, ustavil se je takoj pred prvo hišo, iz katere je bil mej svatovi kak povabljen gost. Tu jih je jeden domačinov „počastil“ (pogostil) z vinom, katerega jim je natočil v majhne, dragocene čašice, razpostavljene na ličnem pladnji. V to svrho imajo Sremci ohranjeno najboljšo kapljico iz svojega vinograda. Vsak gost spiše običajno po jedno čašico, potem se voz odpelje pred hišo družega svata in na njegovo mesto pri-

pelje se za njim tekoči voz. V tem redu se vrstijo vsi vozovi, od hiše do hiše vseh gostov iz dotičnega trga ali sela. Mej „častenjem“ posamičnih svatov svirajo gajdaši, ki so razvrščeni po raznih vozeh, fanti dotične hiše, pred katero baš stoji voz, streljajo iz samokresov, svatovi napivajo drug drugemu, trkajo s čašicami ter prepevajo razne svatovske pesmi. Tak svatovski spreved traja čisto po ves dan. Zjutraj se gosti zberejo na ženinovem domu, od koder po zajutru odrinejo po nevesto. Prišedši na njen dom, prepevajo pred zaprto hišo prigodne pesni ter imajo mnogo opraviti, dokler se jim odprejo hišna vrata in se jim preda nevesta. Jako ganljiva je pesen, s katero se nevesta poslavlja od doma, od svojih roditeljev in sorodnikov.

Z nevestinega doma peljejo se svatje k poroki v cerkev dotičnega sela. Po izvršenih cerkvenih obredih obiščejo svatje istotako hiše vseh gostov istega sela. Ker je večkrat po trideset do štirideset voz, traja ves ta spreved vsekakor dolgo, tako da, če je nevestino selo precej oddaljeno od ženinevega, dospejo še le proti večeru na njegov dom. Ondu se prične še le pravo ženitovanje. Tu se je in pije, poje in pleše po tri dni in noči zaporedoma. V prej-

šnjih časih so ženitovanja tu doli neki trajala po ves teden, kar je v novejši dobi politiška oblast zabranila, čez tri dni ne sme trajati nobeno ženitovanje in ima v nasprotnem slučaju bojda dotična oblast pravico razgnati zasačene svatove s silo. Da se pri enakih prilikah razgrinja vse imetje dotične hiše, da se tedaj vršijo še stari obiteljski obredi in običaji narodni, tega Vam ne bodem naglaševal, niti Vam opisoval narodne noše, ki se Vam tukaj razodeva v vsej svojej bujnosti. Razven dragocene telesne oprave in lišpa: zlatnine, srebrnine in biserjev, so znaten del takomenovane nevestine dote dragocene preproge in čilimi, s katerim se po naša ysaka vrla Srbkinja. V obiteljski zadruzi je mlada žena prvo leto jako spoštovana, uživa vse ugodnosti, opravlja zgolj lahka dela, ter nosi ob nedeljah in svetkih svoj poročni venec vse leto, zbog česar pravijo jednoletni ženi, da je še „pod vencem“...

No, mogel bi Vam postreči z opisom tega in onega narodnega običaja in s posnetkom različnih svatovskih pesnij, katere mi je narekoval Erdéviški moj prijatelj Vlakjo Kazimirovič, ki je bil pri omenjeni svatbi starejšina ali „domačin“; toda — srce

Mi smo v svojem zadnjem dopisu „Slov. Narodu“ brez vseh osebnosti stvarno značili naš položaj; navajali smo le resnične krivice, ki naj bi se tako hitro ko mogoče odpravile. Če je tedaj g. dopisnik „Slovenčev“ napadel nas in obrekoval celo naš občinski odbor brez vsega povoda v imenu Gorenjega Logateca; če so merodajni možje dali njemu pooblaščenje za to in, če se oni strinjajo z dotičnim dopisom in dopisnikovimi nazori, potem naj svet sodi in merodajni krogi naj spoznajo, kakšni so naši sosede, kako oni naše pravice spoštujejo.

Gospoda dopisnika pa pozivljemo, da naj nam stvarno in natančno dokaže:

1. Da ni naša samostojna občina že leta 1880 štela 1539 duš in, da ne spada k sedanji šolski občini 1400 duš.

2. Da nemamo 195 šolodnih otrok in dovolj prostorne šole s šolskim vrtom.

3. Da nemamo za samostalno duhovnijo primerne cerkve, farovža, poslopja za organista in cerkvenika ter prostornega pokopališča.

4. Da ne plačujemo duhovniji v Gorenji Logatec nad 600 goldinarjev le fasijonirane bire.

5. Da ne plačujemo svojemu organistu in cerkveniku nad 200 goldinarjev na leto.

6. Da ne plačujemo gospodu kaplanu proste kolekture, ki donaša na leto nad 100 gld. in za pouk krščanskega nauka v šoli 60 gld.

7. Da ne gredo dohodki naših cerkvenih sedežev, ki donašajo na leto preko 60 gld., za vožnjo gospodov duhovnikov v Dol. Logatec, kar je sicer zoper š. 30 vodila za oskrbovanje cerkvenega premoženja Ljubljanske škofije od leta 1860., če tudi dotični voznik dobiva le 28 gld.

8. Da ne popravljamo sami naše cerkve, katero tudi Gorenjelogotčani ob nedeljskih sv. mašah obilno uporabljajo, farno pa, kadar je večjih popravkov treba, po razmerji davka s $\frac{3}{4}$.

9. Da ni posebno revežem težavno in hudo v slabem vremenu posebno v zimskem času iskati duhovniške pomoči za smrt bolnim, ko morajo najemati in plačevati voznika.

10. Da ni v slabem vremenu in hudem mrazu nevarno in nezagovorljivo ter zoper varnost življenja nositi novorojence v Gorenji Logatec k sv. krstu.

11. Da je pravičnejše, če sta v jedni občini, ki ima 1056 duš in ki plačuje preko 400 gold. le fasijonirane bire dva duhovnika na skupne stroške, v naši občini pa, ki šteje 1539 prebivalcev in nosi vsa prej navedena bremena, pa nobeden.

12. Da je tudi v verskem oziru in s pravega krščanskega stališča koristnejše, če je naša v vseh ozirih samostojna občina brez svojega duhovnika.

To naj nam gospod dopisnik blagovoli stvarno in mirno točko za točko dokazati. Dokler tega ne stori, dokler ta fakta nespremenjena ostanejo, ne sme nam nikdo v zlo šteti če ostanemo do tja, kakor dosedaj trdovratni boritelji za lastne pravice, če zmerno in po postavnem potu zahtevamo, kar nam po božjih in cesarskih postavah pristojna in če se držimo poštenega gasla: „vsakemu svoje.“

Več občanov.

Domače stvari.

— (Nadvojvoda Rainer) pripelje se dne 7. t. m. z južno železnico v Ljubljano, da kot vrhovni

me je gnalo zopet dalje in ko se je drugo jutro zora žarila izza senčne Fruške Gore, peljal me je voznik iz Erdévika po široki ravni proti jugoiztoku.

Cesta se vije mej plodnimi njivami skoz vas Bingolo, za katero se zasuče ob podgorskem selu Divošu na desno doli skoz brdovito naselbino Čalmo ter od ondod po polji proti vzhodu, po široki okrajni cesti skoz prostrano vas Ládjarak v prijazno na levem Savinem bregu stoječe mesto — Mitrovico.

Dospel sem toraj na znamenito mesto, kjer je nekdaj stal glasoviti Sirmium za Rimljanov glavno mesto sremske Panonije. Pravijo, da je Sirmium bil v marsičem podoben istemu Rimu. Bil je ondu cesarski dvor, lepe palače in znamenite druge zgradbe. Tudi templji bili so tukaj, posvečeni raznim paganskim božanstvom na primer: Apolonu, Herkulu, Veneri in Cereri. Sirmium je bil tudi sedež poveljnika dunavskega brodovja, prefekta vse Ilirije. Razven tega bile so tukaj tovarnice za bojno orožje. Mesto je imelo tudi svoj forum in gledališče.

Tu so se porodili rimski cesarji: Avrelijan in Prob. Vender v vsem tem nekdanjem veličji danes ni družega, kakor obilje rimskih starin v mitroviški okolici.

nadzornik brambovcev, ogleda tukajšnji pri vajah zbrani brambovski kranjski polk. Nastanil se bode v hotelu pri „Slonu“. Iz Ljubljane popelje se k vojaškim vajam na Koroško.

— (V Trstu) nameravajo patrijotična društva v 13. dan t. m. prirediti velikansko podoknico cesaričnji Štefaniji, bivajoči v Miramare.

— (Gosp. Fran Levstik) povrnil se je iz Radegunda, kjer je bil v mrzlicah, popolnem ozdravljen domov, kar naznanjamo vsem njegovim prijateljem in častilcem v veselje.

— (Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“) z veseljem konstatuje, da se krajcarske knjižice mej poverjenike precej pridno razpečavajo in da se je že tudi otvorilo dopošiljanje skupljenih denarjev. — Doposlalo se nam je namreč prvih 12 gld. s knjižico št. 10 (poverjenik g. J. M. iz Zagorja — čast marljivemu nabiralecu — vivat sequens!) Laskavo je citati mej doplačevalci v tej knjižici tudi imena doplačevalk in oživila se nam je pri tem skromna nada, da se morda vendar začno domoljubni krogi nežnega spola še posebno zanimati za koristno in lepo našo idejo, ter da se nam dejanski pridružijo k sodelovanju — bodrilno in navduševalno. — Razen od krasotice naših nadjamo pa se tudi prijaznega odziva od narodnih naših čitalnic — onih malih središč, ki po slovenski zemlji raztresena širijo, netijo in reprezentujejo probujeno narodno zavest. — Upamo, da jih vidimo kmalu tudi na našem torišči. (Denar in oglasila za poverjenišvo pošiljati je gosp. dr. Jos. Starétu, blagajniku „Narodnega Doma“ v Ljubljani.)

— (Rudolfovo ne dobi garnizije.) Včeraj priobčili smo vest, da Rudolfovo dobi garnizijo, danes pa moramo preklicati to vest, ker žal, ni istinita. Zapeljala nas je „Večerna priloga“, ki je v svoji oficijoznosti trdila, da ima stvar iz zanesljivega vira, a v včerajšnji številki že na grešne prsi trka, češ, da je „nekje čula zvoniti“.

— (Mladi rešitelj,) 14letni Karol Klemenčič, dijak v tretjem razredu tukajšnje realke, ki je v 7. dan avgusta t. l. rešil osemletnega Janeza Krakarja iz Ljubljane, dobil je postavno določeno nagrado 26 gld. 50 kr.

— (Slabo vreme) mučilo je vojake potujoče na Koroško k manevrom. Zato jih je mnogo zbolelo. Še predno so šli čez Ljubelj, prišlo jih je od 97. pešpolka kralj Milan že 47 nazaj, ki so bili ali mrzlični ali pa ožuljeni. Kunovcev, ki imajo daljši pot, pa še nobeden ni zaostal.

— (Škode pouzročene po zadnjem viharji) na barji, k Ljubljanskemu mestu pripadajočem, je magistratna komisija že cenila. Škode je na Karolinskem oddelku na posestvu ranjkega gosp. Matevže-ta 149 gld., v Črni vasi in pa na Hauptmanci pri 20 posestnikih 2916 gld. Seveda se neso cenile neznatneje škode, katerih je na stotine, katere pa vender precej iznašajo.

— (Meščanska garda v Rudolfovem) imela je v 30. dan avgusta svoj občni zbor, pri katerem je bil gospod Fran Wagner zopet poveljnikom izbran in je to častno mesto tudi prevzel.

— (60 delomrznih ljudi) večinoma mladih, je, kakor smo že poročali, prišla v ponedeljek Ljubljanska policija. Od teh se je izročilo deželni odredjeni sodnji v kaznovanje: 34 navadnih posto-

pačev, mej njimi mnogi, kateri so bili že kaznovani, zaradi postopanja, jeden zaradi razžaljenja straže, jeden zaradi goljufije in jeden, kateremu je mestni magistrat delo v zmislu postave odkazal, kateremu pa delo ni dopalo, ampak je zbežal in šel zopet beračit. Šestorici zaprtih odkazal je mestni policijski urad delo, odgnala sta se po policiji iz mesta dva, policijsko kaznovana pa sta bila dva. Trinajsterim se je po policiji zaukazalo, da morajo takoj iz Ljubljane in so se potem odpustili. Mnogim postopačem, ko bodo pri c. kr. mestni odredjeni sodnji kaznovani, bode policija dalje bivanje v Ljubljani prepovedala.

— (Vabilo) na občni zbor „Narodne šole“, društva v podporo slovenskemu ljudskemu šolstvu, ki bode dné 9. septembra 1885. l. ob 6. uri popoldne v mestni dvorani s sledečim vspeedom: 1. Ogovor prvomestnikov. 2. Poročilo o odborovem delovanju v XIII. društvenem letu. 3. Pokladanje društvenega računa in imenovanje pregledovalcev računov. 4. Volitev 9 odbornikov. (Funkcionarje voli odbor sam.) 5. Nasveti. — Odborniki „Narodne šole“ za leto 1884/85 so bili: 1. Stegnar Feliks, prvomestnik. 2. Praprotnik Andrej, podpredsednik. 3. Močnik Matej, blagajnik in tajnik. 4. Borštnik Ivan. 5. Govekar France. 6. Podkrajšek Henrik. 7. Praprotnik France. 8. Tomšič Ivan. 9. Žumer Andrej. — V četrtek dne 10. septembra t. l. zboruje tudi v mestni dvorani: „Vdovsko učiteljsko društvo,“ a za njim „Slovensko učiteljsko društvo,“ z običajnim dnevnim redom. Odbor.

— (Letno poročilo štirirazredne deške in dekliške šole v Krškem 1885) kaže, da je bilo koncem leta v prvem razredu 41 učencev in učenk, v drugem razredu 53, v tretjem 46, v četrtem 37, skupaj 177 učencev in učenk. V zvezi z ljudsko šolo je napredovalna kmetijska šola, katero je pohojevalo 40 učencev, katere sta poučevala gg. Ravnikar in Knavs. Na ljudski šoli so poučevali gg. Božidar Valenta, nadučitelj in vodja, Ivan Knavs, katehet, Jarnej Ravnikar, Marija Wessner in Marija Marout. po 20—25 ur na teden.

— (Razpisana) je na trirazrednici v Cerkljah na Gorenjskem služba drugega učitelja z letno plačo 450 gld. in služba tretjega učitelja z letno plačo 400 gld. Prošnje do 23. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 2. septembra. Cesarjevo ročno pismo na namestnika, dano v Plznu dne 1. septembra izreka prebivalstvu Česke, osobito pa prebivalcem v Plznu zahvalo za vse izjave nerušljive udanosti, ljubezni in zvestobe.

Berolin 2. septembra. „Norddeutsche Allgemeine“ piše, da so vsa pretirana poročila o iztiravanji pruskih državljanov iz ruske Poljske popolnem izmišljena. Od novega leta do začetka avgusta iztirali so iz Varšave vsega vkupe 113 inozemcev, mej njimi 61 Nemcev, ker neso imeli ali izkaznic, ali pa dela, deloma, ker so se okolu klatili in udeleževali delavskih demonstracij.

Pariz 1. septembra. Včeraj v Marseillu 28, v Toulonu 19 za kolero umrlih. V Heraultu jeden za kolero umrl.

Ko je krščanstvo prodrlo do teh krajev, bil je tukaj sedež sremskega škofijstva. Prvi škof je bil sv. Andronik, učenec Jezuzov, katerega je posvetil sam apostol Pavel. Tukaj so tudi živo sežgali sv. Anastazijo na povelje cesarja Dioklecijana. Bila je tukaj posvečena cerkev, poleg katere je početkom petega stoletja prefekt Leontij dal sezidati cerkev sv. Dimitrije. Po tej cerkvi dobilo je današnje mesto svoje ime: Mitrovica.

Né mesta v ozkem okviru potopisne arabeske za naštevane vseh nezdod, ki njih je prebilo to mesto. Pustošili so ga Hunci in Obri, in da mu tudi blaženi Turki niso prizanesli, kdo bi se temu čudil!

V 13. stoletji bila je Mitrovica znamenito mesto, zlasti ker se je težilo za tem, da bi se stolica obnovljene sremske škofije prenesla iz Banoštoru v Mitrovico. Posebno pa je v 14. veku tukaj cvetela trgovina, vsled naselitve mnogih dobrovniških trgovcev, dokler niso Turki l. 1396. mesta zapalili...

Denašnja Mitrovica je slobodno mesto, ima okolo 7000 prebivalcev, izmej katerih je blizu polovica pravoslavni, druga polovica pa katoličani: prvi imajo dve cerkvi, poslednji pa jedno.

V novejšem časi se Mitrovica kaj lepó razvija. Tu je vrlo živahna trgovina z raznimi poljskimi pridelki, katero pospešuje ugodni promet po plovni Savi in železnici na iztok in zapad.

Mesto Vam je kaj ljubeznjivo: Ima lepe, svetlo in okusno obojane hiše, okrašene z umetnimi ornamentami. Ulice prostorne in snažne, s kamenitimimi mosti in pa divna sprehajališča: doli ob Savi senčni mestni park, in tu ob pravoslavni cerkvi, pred domobransko vojarno prekrasno „Filipovičevo šetališče“ z umetnimi vrtnimi nasadi...

Kar se tiče narodno-socijalnega življenja vrlih Mitrovičanov, prepričal sem se v kratkem časi svojega bivanja mej njimi, da niso toli mrzlodušni in čmerikavi, kakor tisti oficijozno-zmerni proroki, ki zdaj v Slovencih pridigujejo — lačnim post! Kakó so Vam ti ljudje iskreni, živi in navdušeni, to sem videl tukaj v gledališči. — No, baš zdaj se odpravljam zopet k srbski predstavi, o kateri Vam bodem poročal v svojem bodočem pismu!

V Mitrovici.

Prostoslav Kretanov.

Madrid 1. septembra. Nemška, danes semkaj došla nota zanikava pravice Španjske do Karolin-
skih otokov in apeluje na španjsko prijateljstvo. Ko
bi se vprašanje poostriilo, sklicala bode vlada „cortes“.
Madrid 1. septembra. Včeraj na Španjskem
1068 oseb za koleru umrlo.

SLOVAN

prinaša v 17. številki sledečo vsebino: Mihajl Lér-
montov (1814—41). (S podobo.) — Velegrajska
kuga. Pesen. Zložil Simon Gregorčič. — Janez
Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar.
(Dalje.) — Iz sazavskih letopisov. Zgodovinski ro-
man. Česki spisal Václav Beneš Třebizský, poslo-
venil —l—r. (Dalje.) — Pesen o carji Ivanu Va-
siljeviči, mlademu opričniku in pogumnem kupci
Kalašnikovu. Zložil Lermontov. Preložil Jos. Kržiš-
nik. — Skladbe. Zložil F. S. Vilhar. Presodila Lu-
cila Podgornikova. (Konec.) — Hrvatski spomini.
Spisal J. Trdina. (Dalje.) — Naše slike. Lumir. —
Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele.
Ostali slovanski svet. — Razne novice. — „Slovan“
stane za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld.
30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Slavno društvo „Narodna šola“ v Ljubljani daro-
valo je ljudski šoli pri Sv. Venčesu na Slov. Štajerskem
mnogo raznovrstnega šolskega blaga lepe vrednosti, za kar
se mu podpisani v svojem in v imenu svojih šolarjev pri-
srčno zahvaljuje.

Pri Sv. Venčesu, 28. avgusta 1885.

Ivan Povh,
vodja šole.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek . . . 14127 gld. 57 kr.

Za mesec julij:

Dr. Munda	1 gld. — kr.	
Vavru	1 „ — „	
Arce	1 „ — „	
Duffé	1 „ — „	
Pleteršnik	1 „ — „	
Rohrman	1 „ — „	
Borštner, dr. Požar, Polja- nec, gospa Poljanec po 50 kr.	2 „ — „	
Dlouhy	— „ 20 „	8 „ 20 „
Alojzij Sorč, zastopnik banke „Slavije“ v Bolcu	— „ 50 „	
Gradsko poglavarstvo v Zagrebu	21 „ 55 „	
Okrajna posojilnica v Ljutomeru	20 „ — „	
Tarokisti v Poljanah	4 „ 38 „	
Anton Cirman, učitelj v Poljanah	— „ 62 „	
Josip Dogša, zastopnik banke „Slavije“ v Središči	— „ 90 „	
Pri bazaru dne 12. julija:		
Nabranih	13 gld. 23 kr.	
Za smodke	33 „ 30 „	
Za šopke	26 „ 50 „	73 „ 03 „
Desetkeberska družba v Trstu	6 „ 70 „	
Dr. Fr. Detelja v Dun. Novemestu	2 „ — „	
Ivan Pribil, knjigovodja banke „Slavije“ v Ljubljani	3 „ — „	
Miha Ferjan, zastopnik banke „Slavije“ v Mariboru	2 „ 11 „	
Dragotin Zotman v Sisku	— „ 30 „	
Trije Naklanci	— „ 70 „	
Matija Hudovernik, zastopnik banke „Sla- vije“ na Vidmu	— „ 92 „	
Anton Marinič, zastopnik banke „Slavije“ v Podravljah	— „ 68 „	
Vesela družba pri Maliči	5 „ — „	
Vkupe	14278 gld. 16 kr.	

Tuji:

31. avgusta.

Pri **Stam:** Haag z Dunaja. — Zabransky iz Prage.
— Hailer iz Trsta. — Novak iz Zagreba. — Paher z Du-
naja. — Skalak iz Karlova. — Weiss iz Grada.
Pri **Maliči:** Springer z Dunaja. — Malesovy iz Bu-
dimpešte. — Purkhardhofer, Cambiago iz Trsta. — Baronica
Bonar iz Gorice. — Angel z Dunaja.

Trzne cene v Ljubljani

dné 2. septembra t. l.

Pšenica, hktl.	6 34	Špeh povojen, kgr.	66
Rež, „	5 36	Surovo maslo, „	84
Ječmen, „	4 23	Jajce, jedno	25
Oves, „	2 76	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 87	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	5 36	Telečje „ „	54
Koruza, „	5 40	Svinjsko „ „	66
Krompir, „	2 77	Koštrunovo „ „	34
Leča, „	8 —	Pišanec „ „	37
Grah, „	8 —	Golob „ „	17
Fižol, „	8 50	Seno, 100 kilo	160
Maslo, kgr.	90	Slama, „ „	169
Mast, „	82	Drva trda, 4 □ metr.	7 40
Špeh frišen, „	54	„ mehka, „ „	5 20

Pri **stavbenem podjetji Munkács Beszkidske železnice** dobi kakih
400 izvrstnih prevaževalcev na železniških kolcih
(Bahnrollenleiter), **200 minêrjev za prerove**, **200 kamnc-**
lomcev in 200 izvrstnih kamnosekačev
za trden peščenik trajno in dobro plačano delo v akordu.
Stavbeno podjetje Munkács Beszkidske železnice v Munkacsi (Ogersko).

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
1. sept.	7. zjutraj	733.84 mm.	12.6° C	sl. vzh.	obl.	6.00 mm.
	2. pop.	733.07 mm.	16.0° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	735.46 mm.	12.4° C	brezv.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 13.7°, za 3.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 2. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 95	kr.
Srebrna renta	83 „ 50	
Zlata renta	109 „ 10	
5% marcna renta	100 „ 05	
Akcije narodne banke	871 „ —	
Kreditne akcije	287 „ 75	
London	124 „ 40	
Srebro	— „ —	
Napol.	9 „ 88	
C. kr. cekini	5 „ 83	
Nemške marke	61 „ 05	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 127 „ —	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 168 „ 50	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 05	
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 20	
„ papirna renta 5%	92 „ 45	
5% štajerske zemljišč. odvez oblig.	104 „ —	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 116 „ 50	
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ 50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ —	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ —	
Kreditne srečke	100 gld — „ —	
Rudolfove srečke	10 „ 18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 99	50
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	191 „ 25	

Potrtili prevelike žalosti podpisani oznanjajo
vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno
vest, da je njih iskreno ljubljeni, nenadomestljivi
oče, tast in ded, gospod

JOSIP MATEVŽE,

hišnik in zemljiški posestnik,

danes ob 7. uri zjutraj po kratkem in bolesi-
polnem trpljenju, prejemši sv. zakramente za umi-
rajoče, v 65. letu svoje starosti, potrpežljivo in
udan v voljo božjo v Gospodu zaspal.

Mrtvo truplo predragega in prerano umrlega
pokojnega bo v sredo v 2. dan septembra popo-
ludne ob 6. uri blagoslovjeno v hiši št. 2 na Kri-
ževniškem trgu in prepeljano k večnemu počitku
k sv. Krištofu.

Zadušne sv. maše služile se bodo v Trnov-
ski farni cerkvi.

V Ljubljani, v dan 1. septembra 1885.

Ivan in Josip Matevž, sina.

Pavla Klement, poroj. Matevž, hči.

Berta Matevž, poroj. Brolich, sinaha.

Anton Klement, zet.

Herman in Doroteja Matevž, vnuka. (503)

Učenci ljudskih šol

se vsprejmo v stanovanje in brano po nizki ceni v št.-
dntov-kih ulicah h. št. 13, I. nadstr. v Ljub-
ljani, prav blizu šole. (500—2)

VIZITNICE

„NARODNA TISKARNA“
priporoča po nizki ceni
v elegantnej obliki.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena
70 kr., po pošti 75 kr.

Mlada gospodična,

spretna igralka na klavirji, slovenščine in nemščine popol-
nem zmožna, priporoča se za **vzgojiteljico**. Poučevala
bi na klavirji, v predmetih ljudske šole, v ženskih ročnih
delih in prvence v francoščini. — Bolje bi želela prijazno
občevanje nego višji nagrado.

Spričevala pri upravištvu tega lista, ki tudi iz pri-
jaznosti natančneje poroča. (494—3)

Jednega ali dva učenca

takoj vsprejme (490—4)

M. ŠKRABEC,

kleparski mojster, v Ljubljani, Selenburgove ulice.

Umetne (489—3)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in
vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Dr. Spranger-Jevc

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Büeking, me-
dicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge
zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno
domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim
in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču
v želodci, omedlevici, glavobolu, trpnosti, zasilenju,
želodčni kislini, vzdigovanju, emociji, koliku, skrofelnem
itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in
povrnejo slast do jedli. Poskusite samo z malim in prepri-
čajte se sami. Jedna stekla. 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi**, pri **Zlatem orlu**,
na **Prešernovem trgu**. (716—69)

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati
in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji
človeškega telesa, glavobolu, otrpnosti udih, skaže-
nem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah
à 21 kr.; jeden zavoje s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. —
Manj kot jeden zavoje se s pošto ne razpošilja.

Malinovec (402—9)

prima kvalitete, iz najboljših štirskih gorskih malin
in z odlično aromo. S svežo vodo in nekaterimi kap-
ljami Hallerske kisline zmešan je odlično sredstvo
proti vročini, navalom krvi in slabemu želodcu in
okrepitvijo zdravila pijača non plus ultra. 1 kilo
80 kr., 1/2 kilo 40 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto
na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujem se prečastitim gg. trgovcem in slavnemu p. n. občinstvu za
meni do sedaj izkazano zaupanje in priporočam gg. trgovcem za mnogobrojna
naročila svojo izvrstno urejeno

apreturo za sukno,

slavnemu občinstvu pa svojo

kemično spiralnico,

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke, obleke za
vizite, šali, tapcirarsko blago, tepihi z vsemi okraski, da isti ne zgube
prvotne svoje barve in oblike, lepo očedijo.

Pregrinjala vsprejmo se za pranje in se potem nategnejo, da so
zopet lepi, kar se prav dobro in ceno izvrši. — V mojej

barvariji

se vsprejme za barvanje svilasto, bombažno ali pomešano blago, kakor obleke
gospodov, ženski paletot in plašči za dež, ne da bi se isti razparali. Vse to
se barva v vsakej barvi, kateri se naroči.

Za mnogobrojna naročila in ceno izvrševanje se priporoča

z odličnim spoštovanjem (487—3)

JOSIP REICH,

Poljanski nasip, Ozke ulice h. št. 4, v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.